

A. M. Hansen: Som Udvalgets ærede Ordfører udtalte, har der i Udvalget ikke været noget Ønske fremme om at ændre ved Forslagets principielle Indhold, men alligevel er der af Udvalgets Flertal stillet en lang Række Ændringsforslag, som den ærede Ordfører udførligt har redegjort for. Jeg skal derfor nøjes med at udtale min Tilslutning til de af Flertallet og af Finansministeren stillede Ændringsforslag og udtale min Glæde over, at det er lykkedes at bevare Enigheden i saa stor Udstrækning, som sket er.

Endvidere ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger til det af det socialdemokratiske Parti stillede Ændringsforslag Nr. 170, der som nævnt gaar ud paa gradvis at komme tilbage til 70 Aars Aldersgrænsen for Statsbanernes Tjenestemænd. Jeg udtalte mig udførligt om dette Spørgsmaal ved første Behandling. Mit og mit Partis principielle Standpunkt er, at det er lettest og naturligst at ændre Aldersgrænsen i Forbindelse med Gennemførelsen af den nye Lov, da man saa bedst kan afhjælpe en muligt opstaaende Stagnation i Avancementsmulighederne ved dertil sigtende Bestemmelser i Loven, og saadanne Bestemmelser er jo ogsaa indført i Loven. Alligevel erklærede jeg mig villig til at gaa med til en Aftrapning, hvis der kunde opnaas Enighed derom. Det kunde der imidlertid ikke, hvorfor jeg maa anbefale at stemme imod det af Socialdemokratiet stillede Ændringsforslag.

Jeg maa naturligvis ogsaa anbefale at stemme imod det kommunistiske Partis Ændringsforslag om Nedsættelse af Aldersgrænsen med 5 Aar til henholdsvis 65 og 60 Aar. I en Tid, hvor der i saa høj Grad er Personalemangel, som Tilfældet er, virker det absurd at ville tænke paa at nedsætte Aldersgrænsen.

Det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen sagde om de kommunistiske Ændringsforslag, at ingen af dem var saa vidtgaaende, at de vilde bringe Lovforslaget i Fare. Jo, hvis det ærede Medlem havde kunnet faa tilstrækkelig stor Tilslutning til Gennemførelsen af sine Ændringsforslag, tror jeg, at de vilde bidrage til at bringe Lovforslagets Gennemførelse i sin Helhed i stor Fare, men saa længe det kun er — hvad det ærede Medlem indrømmede — Demonstrationsforslag, er der ikke nogen synderlig Fare ved dem. For det er givet, at de kommunistiske Ændringsforslag om Forhøjelse af Sygeplejerskelønnen og Kontoristlønnen og Reguleringstillæggets Udbetaling til alle uden Hensyn til, om der er Tale om Forsørgere, om gifte, ugifte eller samgifte,

vilde medføre en fuldkommen Omvæltning i Lovforslagets Principper, saa at det, hvis vi i den Grad ændrede i Forslaget, vilde betyde, at den Balance, der er skabt med Tilslutning fra de store Centralorganisationers Talsmænd, og som holder hele Forslaget sammen, vilde komme i stor Fare.

Det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen talte om, at Sygeplejerskerne har et meget krævende Arbejde. Ja, det er vi alle enige om, og det er, som det allerede er sagt saavel af Udvalgets Ordfører som ogsaa af andre Ordførere, saaledes, at man godt kunde ønske yderligere at imødekomme Sygeplejerskernes Ønsker. Men det er ikke muligt alene af den Grund, som jeg angav, at man derved vilde sprænge den allerede sluttede Overenskomst og dermed løbe den Risiko, at Forslaget slet ikke blev ophøjet til Lov. Det maa nu ikke glemmes over for disse Demonstrationsforslag, at det er lykkedes baade i Kommissionen og nu ogsaa i Udvalget yderligere at forbedre Sygeplejerskernes Lønvilkaar. Der er opnaaet dette, som allerede er nævnt, at Sygeplejerskernes Begynderklasse opnaar Slutløn i Løbet af 9 Aar imod efter Forslaget 12 Aar, idet Alderstillæggene forhøjes fra 150 til 210 Kr., hvorved ogsaa Slutlønnen forhøjes med 30 Kr. Denne Forhøjelse i Forbindelse med de Ændringer, der allerede er foreslaaet i Kommissionsbetænkningen, medfører en betydelig Forbedring af Sygeplejerskernes Løn. Dette ses bedst ved at drage en Sammenligning mellem, hvad en Sygeplejerske efter 9 Aars Tjeneste faar i Løn nu, og hvad hun vil faa efter Forslaget. Jeg tager som Eksempel en Sygeplejerske i København — jeg nævner Byen af Hensyn til Stedtillægget, hvis nogen vil regne Tallene efter. Hendes Løn vil stige fra 4 312 Kr. til 5 890 Kr., altsaa en Stigning paa 1 578 Kr. eller ca. 37 pCt. Naar hertil kommer et særdeles betydeligt Antal nye Avancementsstillinger, mener jeg, at der her er opnaaet en fuldt forsvarlig Ordning, og derfor kan jeg meget godt forstaa, at det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen selv karakteriserer sine Forslag som Demonstrationsforslag. (*Alfred Jensen:* Det har jeg ikke gjort!). Ja, saa maa jeg have misforstaaet det ærede Medlem.

Ogsaa for Kontoristernes Vedkommende er der i Udvalget gennemført en lille Forbedring, idet de efter Forslaget opnaar Slutløn i Løbet af 10 Aar i Stedet for, som det var foreslaaet i Kommissionsbetænkningen, i Løbet af 12 Aar.

Endelig skal jeg om Bestemmelsen i